

Arrest

nr. 192 903 van 29 september 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 24 september 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 augustus 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

[M.B.] [...]

nationaliteit: Servië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 23.12.2013, hem betekend op 09.01.2014. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van artikel 2 van het EVRM.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Doordat het bevel om het grondgebied te verlaten geen rekening houdt met situatie in het herkomstland van verzoekende partij.

Terwijl verzoekende partij duidelijk maakte dat hij verwickeld is in een oude vendetta met zijn schoonvader en dat hij terecht vreest voor zijn leven bij terugkeer naar het herkomstland.

Bij gedwongen terugkeer naar Servië vreest verzoekende partij vermoord te worden door zijn schoonvader omwille van de redenen die in het feitenrelaas werden uiteengezet.

De bepalingen van artikel 2 EVRM bestaan niet enkel uit een verbod om de dood met opzet te veroorzaken maar ook uit de positieve plicht van een lidstaat om een individu tegen externe dreigingen te beschermen.

Tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten impliceert een schending van de positieve verplichtingen van de Belgische autoriteiten onder artikel 2 EVRM.”

Het middel is derhalve gegrond”.

2.2. Verzoeker kan niet onwetend zijn van het feit dat zijn vendetta met zijn schoonvader het voorwerp is geweest van een asielaanvraag waarbij zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad van oordeel was dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is (zie arresten 53 184 en 53 185 van 16 december 2010). Verzoeker brengt geen andersluidend element aan dat de gedane beoordeling door de asielinstanties onderuit haalt. Derhalve toont hij geen schending aan van artikel 2 van het EVRM.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA